

Smrt, posmrtný život

*Jít ve stopách Ježíšových
je naším povoláním.
Je to jediná cesta,
která vede skrze smrt k životu.*

(Kardinál J. Meisner)

PROČ EXISTUJE SMRT ?!

K životu každého z nás patří skutečnost, že kdykoliv a kdekoli můžeme zemřít. Nejruznější lékařská péče nám může sice život prodloužit, ale nemůže smrt zrušit! Není smysluplné před tím zavírat oči. Proč existuje smrt, kde se vzala?! „Bůh neudělal smrt a nelibuje si, když hynou živí“, praví Bible. Smrt odporuje plánům Boha Stvořitele a je „posledním nepřítelem“, který má být přemožen. Smrt je následkem odvrácení člověka od Boha - dárce života.

NEJSME STVOŘENI PRO SMRT, ALE K ŽIVOTU

Smrt zcela odporuje našemu nehlubšímu určení a naší nejhlubší touze - po životě. Náš odpor vůči smrti je naprosto oprávněný.

SMRT JE JIŽ PŘEMOŽENA

Bůh k nám sestoupil v Ježíši Kristu a otevřel nám skrze svou smrt na kříži a skrze zmrtvýchvstání cestu k naplněnému životu. On mezi nás přišel, abychom „měli život a měli ho v hojnosti“ (Jan 10,10). Bůh je tvůrcem života! Ježíšovo zmrtvýchvstání je vrcholnou a ústřední pravdou křesťanské víry. Svou smrtí nás Kristus osvobozuje od hříchu a smrti. Svým vzkříšením nám otevírá přístup k novému a plnému životu. Žádný člověk se již nemusí bát. Nikdo není určen k zániku a nicotě. Každý může žít plnohodnotný život bez konce. Cesta k němu vede skrze vzkříšeného Ježíše Krista.

OSOBNÍ SPOJENÍ S JEŽÍŠEM KRISTEM JE CESTOU K ŽIVOTU

Ježíš Kristus říká: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte ve mne! Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít navěky. Já jsem ta cesta, pravda a život!“ (srv. Jan 11,25. 14,1.6). Vzkříšený Kristus je základem a zdrojem budoucího vzkříšení člověka: Kristus vstal z mrtvých „jako první z těch, kteří zesnuli... Pro spojení s Adamem všichni propadli smrti, ale pro spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu“ (srv. 1 Kor 15,20-22).

POSMRTNÝ ŽIVOT, ANEBO CO NÁSLEDUJE PO SMRTI ?

Ježíš mluví o dvou formách života po smrti: jedna je radost a plnost, druhá je prázdnota a bezúčinnost. Záleží na každém jednotlivci, pro co se rozhodne.

"NEBE"

V životě každého člověka existují okamžiky vnitřního štěstí: prožitky harmonie, bezpečí, svobody, poznání, jistoty, síly, pokoje, radosti, lásky atd.... Toto vše je jen předtuchou toho, co to znamená „být v nebi“, žít navždy „život v plnosti“. Takto tušíme něco z tajemství, pro které jsme stvořeni, ke kterému můžeme dojít, a které se nám otvírá. Tajemství nové formy života.

„Co oko nevidělo a co ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují...“ (1Kor 2,9).

"PEKLO"

Je to stav zoufalství, nenaplnění, osamocení a nenávisť. Člověk do této bezvýchodnosti není nikým uvržen. Každý z nás se ale do ní může přivést sám, když se uzavírá do sebe a říká Bohu: „Já tě nepotřebuji, vystačím si sám...“ Peklo neodporuje lásce Boží, ono je právě jejím odmítnutím. Láska se nemůže násilím vnucovat. Láska se stává bezmocnou tam, kde je odmítána. Peklo je důsledek osobního odmítnutí Boha.

Pokud člověk během života ve svém okolí vytváří ostatním lidem i sám sobě „peklo“, pokud do středu všeho dění dává jen sebe, pokud nechce pomáhat druhým, nechce ani přijímat pomoc od druhých, pokud žije v permanentní zášti, tak se jeho srdce stává tvrdým, „soběstačným“ a neschopným soužití s kýmkoliv, ani s Bohem. Bůh ale během života každému dává šanci obrátit se k Němu...

NECHCI ZEMŘÍT

Nechci beze stopy zmizet z tohoto života. Přesto jsem ze dne na den starší a jdu vstříc smrti. Nevím, kdy a kde k mé smrti dojde, ale jedno vím jistě: smrt na mě čeká, moje vlastní smrt. Všechno budu muset opustit. Tváří tvář smrti hledáme pevnou oporu, ke které bychom se mohli připoutat. Slovo Ježíše Krista nás ujišťuje: „Já jsem vzkříšení a život...“ (Jan 11,25). On je bezpečnou ochranou. Když jsme u něho, nic nám nemůže definitivně uškodit. Rozhodnutí pro Ježíše Krista, je rozhodnutí pro život!

„NEUMÍRÁM, ale vcházím do života.

Smrt není nějaký přízrak

anebo hrozná příšera,

jak se znázorňuje na obrazech.

V katechismu se říká,

že 'smrt je odloučení duše od těla', nic jiného.

A já nemám strach z odloučení,

které mě navždy spojí s dobrým Bohem.

Pro mne si nepřijde 'smrt', ale Bůh.“

(sv. Terezie z Lisieux)

převzato z www.vira.cz